

Külden Kula

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Kasım 2022

Ütüsüz müydü mevsim hele ki ötenazi yapılmışken yağan rahmete...
Aşkın gıyabında tutuşan yalnızlığım
Kıvılcımlarla örtülü na'şım
Sözcük pazarında yürekte çıkan yangın.

Haşır neşir iken hüznle
Kubbem ve kiblemde saklı ölü nefsim
Himayesinde Rabbin, ah, sevdalı gönül tekne
Tebessümler ektiğim ikiletmeden sevdiğim
Varsın olsun mahrem ve matem
Mabedimin kapısıdır ardına kadar açık olan
Ve kaçkın aklım
Misafiri olduğum gecelerin tekkesi
Takvası hüznün üstü örtülü
Bir resme denk düştüğüm
Yol yordam bilmeden evrenin sarmalında hidayet bulduğum.

Hazan mı yoksa noksan benlik mi?
Kayıp giden ellerimden sözcük pazarında güttüğüm gemi
Nokta atışı yaptığım her gün her duygu
Perdelenmiş gözlerimle makbulü ömrün
Himayesinde kaderin diktiğim söküklere recim
Edilmiş bir evren gibi gıyabında esaretin
Cesaret bulduğum
Ah, bir yenilgi daha
Ve de bir yanılğı
Kar yağın tepesine hüznü kubbemin

Gönlün de takas ettiği duygular
Bazen metruk bazen meczup
Bazense uyduruk bir masal gibi
Ütüsüz yürek üşenmeden delişmen rüzgârla sevişen
Bir kayra
Belki de binlerce parçaya bölünen devasa bir kaya
Düşmez kalkmaz nasıl ki bir Allah

Hikmeti evrenin huzmesinde sözcüklerden dökülen merhale
Hemhal olduğum
Hazan ve muhatabım hüzün denen tefsir
Yürekten yüreğe uzanan bir köprünün
Ansızın infilak ettiği
Nasıl ki yok Rabbin sopası
Korkan ve bilen ve aciz bir kul olmanın hikmeti ile
Hidayete ermenin güncesi...

Külden kula...
Kuldan çıkıp da yola
Külliyesi duyguların açtığımsa devasa bir parantez
Üstü örtülü gerçeklerin muadili bir şiirden çok öte
Nasıl da pervasız şair
İndinde verdiği son nefesin
Başlamak ne ki sona gelmenin de
Muhasebesi
Elbet seferi tanıklığında bilinmez
Bir kulp takmadan yaşayıp sevmenin meali
Ölümsüzlüğe nazire eden şair gibi
Dikilesi söküklere ördüğü bir mintandan çok ötesi
Nasıl ki cebi yok kefenin...